

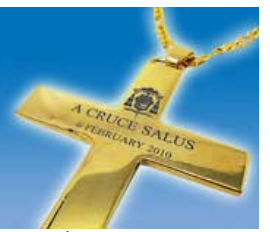
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 15 เทศกาลธรรมดาปี C

(วันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าทรงเป็นอาจารย์ ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคนหนึ่งที่โลกเคยมีมา พระองค์ ทรงสามารถทำให้คนทุกระดับในสมัยนั้นเข้าใจข่าวดีและหลักคำสอนของพระองค์ได้อย่าง น่าทึ่งด้วยการใช้เครื่องมือหลายอย่างเพื่ออธิบายสิ่งที่พระองค์ต้องการจะบอก พวกเขา เครื่องมืออันหนึ่งที่พระองค์ ทรงใช้บ่อยๆ คือการเล่าอุปมา ในพระวรสารเราพบอุปมาที่พระองค์ทรงเล่าประมาณ 43 เรื่องและส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่คนทั่วไป สามารถ พบเห็น ได้ในชีวิตประจำวันเช่น อุปมาเรื่องผู้หว่าน เรื่องข้าวละมาน เรื่องเมล็ด ไม้สโตร์ต เรื่องเชื้อแป้ง เรื่องอวน เรื่องไข่มุก เป็นต้น ดังนั้น จึง ไม่ใช่เรื่องแปลก ที่พระองค์ไม่ทรงตอบ คำถามที่ว่า “แล้วใครเล่าเป็นเพื่อนมนุษย์ของข้าพเจ้า” (ลก 10:29) แบบตรงๆ แต่ทรง เล่าอุปมา เรื่อง “ชาวสะมาเรียผู้ใจดี” แทน

อุปมาดังกล่าวเป็นเรื่องที่บรรดาคริสตชนคุ้นเคย กันเป็นอย่างดีจนกลายเป็นสำนวนภาษาที่ นิยม ใช้ในชีวิตประจำวันการพูดว่าคนหนึ่งเป็นชาวสะมาเรียผู้ใจดี เป็นการบอกว่าเขาได้ช่วยเหลือ คนที่เป็นทุกข์เดือดร้อนโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน ในอุปมาที่พระเยซูเจ้าทรงเล่า ชาวสะมาเรียที่เดินเข้าไปหาและช่วยเหลือชาย ที่ถูกโจรปล้นและทุบตีแม้ว่าเขาไม่รู้จักชายที่บาดเจ็บและชาย คนนั้นก็^{ไม่}รู้จักเขา เป็น “เพื่อนมนุษย์” (ลก 10:29) ในสายพระเนตรของพระองค์

บ่อยครั้งพระเยซูเจ้ามักจะมีบทสอนที่เราไม่คาดคิดแฝงอยู่ในอุปมาที่พระองค์ทรงเล่าเสมอ บทสอนแรกในเรื่องนี้อยู่ที่ความหมายของคำว่า “เพื่อนมนุษย์” เป็นความจริงที่ว่าวีรบุรุษในเรื่องนี้คือชาวสะมาเรีย เราต้องไม่ลืมว่าพระเยซูเจ้าทรงเล่าเรื่องนี้แก่ชาวยิว ที่ชอบดูถูกชาวสะมาเรีย และมองพวกเขา เป็นผู้ทรยศและนอกกรีต ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์หลายร้อยปีก่อนการบังเกิดของพระเยซูเจ้า นั่นคือหลังจากกษัตริย์ซาโลมอนสิ้นพระชนม์ในราวปี 931 ก.ค.ศ. ประเทศอิสราเอลถูกแบ่งออกเป็นสองอาณาจักร คือ อาณาจักรเหนือหรืออาณาจักรอิสราเอลซึ่งยังคงรักษาชื่อเดิมไว้ มีกรุงสะมาเรียเป็นเมืองหลวง และอาณาจักรใต้หรืออาณาจักรยูดาห์ มีกรุงเยรูซาเล็มเป็นเมืองหลวง ต่อมาในปี 721 ก.ค.ศ. กองทัพอัสซีเรีย มหาอำนาจในสมัยนั้น ได้ทำลายอาณาจักรเหนือ และจับเชื้อพระวงศ์ ผู้มีอำนาจและประชาชนไปเป็นเชลยจำนวนมาก ที่เหลืออยู่ก็เพียงคนส่วนน้อยเท่านั้น จากนั้นอัสซีเรียให้คนต่างศาสนาเข้ามาอยู่ที่กรุงสะมาเรียแทน ชาวอิสราเอลที่เหลืออยู่จึงมีความสัมพันธ์กับคนต่างศาสนาที่เข้ามาอยู่ในดินแดนของตนและเกิดเป็นชนชาติใหม่ที่เรียกว่า “ชาวสะมาเรีย” หรือ “ชาวสะมาเรียตัน”

นั่นเอง คนชาติใหม่ก็นับถือพระเจ้าไม่เต็มทีเหมือนชาวยิว ที่อาศัยอยู่ในอาณาจักรใต้ เมื่อชาวยิว ที่กลับจากถิ่นเนรเทศที่กรุงบาบิโลนเริ่มสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ พวกเขาจึงไม่ยอมให้ชาวสะมาเรียมีส่วนในงานนี้ด้วย ชาวสะมาเรียมีพระวิหารของตนที่ภูเขาเกรีซิมและยอมรับหนังสือโตราห์ ซึ่งเป็นพระคัมภีร์ห้าเล่มแรกเท่านั้น นับตั้งแต่นั้นมาชาวสะมาเรียจึงเป็นศัตรูกับชาวยิวทั้งในด้านการเมือง สังคม และศาสนา จนถึงสมัยของพระเยซูเจ้า แน่หนอน ชาวยิวที่พระเยซูเจ้าเทศน์สอนในวันนั้นคงตกใจไม่น้อยที่พระองค์ทำให้คนที่ต่ำต้อยที่สุดในสายตาของพวกเขากลายเป็น วีรบุรุษแทนที่จะเป็นพวกเขา สำหรับพระเยซูเจ้า คำว่า **“เพื่อนมนุษย์”** ไม่ถูกจำกัดโดยเชื้อชาติ ศาสนา แต่หมายถึงทุกคนที่แสดงความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจคนอื่น แม้ว่าเขาจะไม่รู้จักก็ตาม

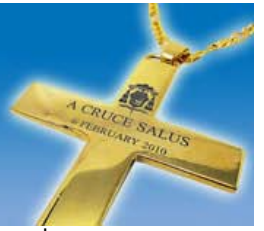
นักพระคัมภีร์บางคนมองเห็นบทสอนอีก อย่างหนึ่งแฝงอยู่ในอุปมาเรื่องนี้ นั่นคือ ภาพพจน์ของพระเยซูเจ้าในตัวชาวสะมาเรียผู้ใจดี พุดอีกหนึ่งก็คือ **“ชาวสะมาเรียผู้ใจดี”** คนนั้นคือ **“พระเยซูเจ้า”** เอง มนุษยชาติถูกทิ้งไว้ข้างทางโดยบาป บาปเอาศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเราไปจนหมด มันปล้นเรา เอาพระพรชานของพระเจ้าไปจากเรา มันทุบตีเราอย่างรุนแรงจนเราบาดเจ็บอย่างแสนสาหัสปางตาย พระเยซูเจ้าเสด็จมาหาเรา ช่วยเหลือเรา แยกเราไว้บนป่าของพระองค์และนำเราเข้าไปในพระศาสนจักร เพื่อว่าเราจะได้รับการ ดูแลเอาใจใส่จนกระทั่งพระองค์จะ เสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง อย่าง รุ่งโรจน์ในวันสุดท้ายหรือวันกลับคืนชีพ

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงนำเรา เข้ามาใน พระศาสนจักร แล้ว พระองค์ไม่ได้ทรงปล่อยเราไว้เพื่อไปตามทางของพระองค์ แต่ประทับอยู่กับเราตลอดเวลาจนถึงวาระสุดท้ายโดยทางศาสนบริการต่าง ๆ ของพระศาสนจักร ในศีลล้างบาปพระ องค์ทรงรักษาบาดแผล อันเนื่องมาจาก บาปของเรา ทรงฟื้นฟูชีวิตของเราด้วยพระพรชานของพระองค์ และประทานศักดิ์ศรีแห่งการเป็นบุตรพระเจ้าให้แก่เรา ในศีลกำลังพระองค์ทรงทำให้ชีวิตพระ ในตัวเราการเป็น บุตรพระเจ้าและทายาทแห่งเมืองสวรรค์ ของเรานั้นคงเข้มแข็งมากยิ่งขึ้นยิ่งกว่านั้น พระองค์ยังทรงหล่อเลี้ยงชีวิตฝ่ายจิตของเราด้วยพระวาจาและศีลมหาสนิท ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรัก ซึ่งเป็นพระกายและพระโลหิตของพระองค์เอง

ตามตัวอักษรแล้ว คำว่า **“เพื่อนมนุษย์”** หมายถึงคนที่อยู่ใกล้เรา คนที่เราสามารถพูดคุยและปรึกษาหารือได้ พระเยซูเจ้าทรงพิสูจน์ตัวเองให้เราเห็นว่าพระองค์ ทรงเป็นมากกว่าเพื่อนมนุษย์คนหนึ่งมากกว่าทุกคนที่อยู่ใกล้ชิดเรา พระองค์ทรงทำให้เราเป็นส่วนหนึ่งของ พระศาสนจักรซึ่งเป็น พระวรกายทิพย์ของพระองค์ ในพระองค์เราสามารถดำเนินชีวิตอยู่ต่อไป อย่างมั่นใจ เหมือนที่นักบุญเปาโล บอกเรา ในจดหมายถึงชาวโคโลสีว่าพระเยซูเจ้า **“ทรงเป็นศีรษะของร่างกาย คือพระศาสนจักร”** (คส 1:18) ดังนั้น เมื่อเรามีพระองค์ทรงเป็นผู้นำ ชีวิตของเราจะได้รับการปกป้องคุ้มครองอย่างแน่อน

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

พี่น้องที่รักทราบใดที่เรายังดำเนินชีวิตอยู่บนโลกนี้บาปจะไล่ล่าเราต่อไป คอยหาจังหวะที่เราไม่ทันระวังโจมตีเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยามที่จิตใจของเราอ่อนแอ อย่างไรก็ตาม เรามั่นใจได้ว่าเราจะไม่โดดเดี่ยวในการต่อสู้ ให้เราหันไปหาพระเยซูเจ้าในยามที่เราลำบาก แล้วเราจะ พบที่พักพิงและกำลังใจ และรู้ว่าพระองค์ไม่ได้ทรงอยู่ห่างไกลเรา พระ องค์ไม่ได้ทรงเป็นเพียงชาวสะมาเรียผู้ใจดี เท่านั้น แต่ทรงเป็น“เพื่อนมนุษย์ที่ดีที่สุด”ที่เราเคยมีและจะมีต่อไปด้วย**ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**